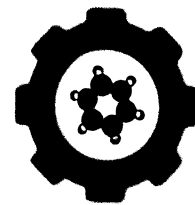

Prof. zw. dr hab. inż. MARIAN ŻENKIEWICZ
Kierownik Katedry Inżynierii Materiałowej
UNIwersytet KAZIMIERZA WIELKIEGO w BYDGOSZCZY
ul. Chodkiewicza 30, 85-064 BYDGOSZCZ, e-mail: marzenk@ukw.edu.pl

Bydgoszcz, 21.11.2016 r.

RECENZJA

rozprawy doktorskiej mgr. inż. Piotra Bogdana pt.: „Degradacja własności cieplnych, mechanicznych i elektrycznych izolacji kabli i cewek nadprzewodnikowych magnesów stosowanych w akceleratorach”

Podstawą formalną opracowania niniejszej recenzji jest zlecenie Dziekana Wydziału Mechaniczno - Energetycznego Politechniki Wrocławskiej, Pana prof. dr. hab. inż. Zbigniewa Gnutka (pismo z dnia 06.10.2016 r., znak: W9/PW/1497/2016). Po wstępnej analizie treści rozprawy przesłanej mi przez Pana Dziekana stwierdziłem, że jej tematyka jest zgodna z moimi zainteresowaniami naukowymi, co pozwoliło mi podjąć się opracowania recenzji merytorycznej tej rozprawy. W recenzji tej uwzględniłem także wyjaśnienia dodatkowe przedstawione mi przez Doktoranta. Jednocześnie oświadczam, że nie prowadziłem i nie prowadzę z Doktorantem żadnych wspólnych badań naukowych oraz, że nie jesteśmy wspólnie autorami jakiegokolwiek publikacji naukowej.

1. Znaczenie tematyki, przedmiot i dyscyplina naukowa rozprawy

Od zarania dziejów ludzkości fizyka jest jednym z podstawowych źródeł rozwoju cywilizacji i kultury. Umożliwia ona poznanie i wprowadzanie zmian w otaczającym nas świecie w bardzo wielu aspektach, począwszy od cząstek elementarnych, poprzez najnowocześniejsze materiały i urządzenia, kończąc na poznawaniu i ewentualnej eksploatacji Kosmosu. Jest jednocześnie podstawowym fundamentem nauk technicznych, a w XXI wieku

20-11-2016
WG/1859

nadal będzie istotną siłą sprawczą rozwoju naukowego, technicznego i ekonomicznego całego świata.

Największym ośrodkiem badawczym współczesnej fizyki jest CERN (Europejska Organizacja Badań Jądrowych), którego najważniejszym urządzeniem jest akcelerator, zwany Wielkim Zderzaczem Hadronów (LHC), służący do przeprowadzania oryginalnych eksperymentów o charakterze podstawowym. Wyposażenie techniczne tego urządzenia jest unikalne, a jego wykonanie i eksploatacja wymagały połączenie sił wysokiej klasy specjalistów z bardzo wielu dziedzin nauki i techniki. Technologie opracowywane na potrzeby CERN w prestiżowych ośrodkach naukowych różnych krajów znajdują zastosowania także w wielu innych obszarach nowoczesnej nauki i techniki. Z tych względów prace badawcze, konstrukcyjne i technologiczne, realizowane na potrzeby CERN, mają bardzo duże znaczenie poznawcze, a w wielu przypadkach także i aplikacyjne. Udział w tych pracach zespołu badawczego z Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Wrocławskiej, którego członkiem był także Autor recenzowanej rozprawy, jest świadectwem bardzo wysokich kwalifikacji naukowych i technicznych tego zespołu, w tym także i Doktoranta.

Przedmiotem recenzowanej rozprawy, zrealizowanej w ramach programu EuCARD (European Coordination for Accelerator Research & Development), jest *„analiza mechanizmów degradacji radiacyjnej i ocena przydatności materiałów izolacyjnych, które mają zostać zastosowane w kwadrupolach akceleratora LHC”*. Analiza ta obejmuje cztery rodzaje materiałów izolacyjnych, wytypowanych do ewentualnego zastosowania w nowych magnesach kwadrupolowych LHC, wykonanych z nadprzewodnika w postaci stopu Nb_3Sn , umożliwiającego prawie dwukrotne zwiększenie indukcji w stosunku do indukcji obecnie eksploatowanych magnesów. Zatem **temat i zakres rozprawy dotyczą problemów nowych, niezwykle oryginalnych, ważnych ze względów naukowych i aplikacyjnych, stymulujących jednocześnie rozwój inżynierii materiałowej**. Mają one także w dużym zakresie charakter interdyscyplinarny i nie są jeszcze wystarczająco poznane. Należą do dynamicznie rozwijającego się i niezwykle interesującego obszaru nauki oraz techniki.

Zgodnie z podziałem przedstawionym w Rozporządzeniu Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 8 sierpnia 2011 r. w *sprawie obszarów wiedzy, dziedzin nauki i sztuki oraz dyscyplin naukowych i artystycznych* (Dz. U. 179,

poz. 1055) rozprawa ta kwalifikuje się do *dziedziny nauk technicznych* i wchodzącej w jej skład dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn*, w zakresie dotyczącym konstrukcji i eksploatacji magnesów kwadrupolowych i budowy nowych urządzeń badawczych oraz częściowo w skład dyscypliny naukowej *inżynieria materiałowa*, w zakresie dotyczącym nowych materiałów elektroizolacyjnych przeznaczonych do eksploatacji w bardzo niskiej temperaturze i narażonych na działanie promieniowania jonizującego.

2. Teza badawcza i cele rozprawy

Teza badawcza recenzowanej rozprawy ma następujące brzmienie (str. 14):

„Wśród obecnie dostępnych żywic o niskiej lepkości istnieją takie, które, wzmocnione włóknem szklanym, mogą zostać zastosowane jako izolacja elektryczna nadprzewodnikowych magnesów akceleratorowych produkowanych metodą „wind and react”.

Po pochłonięciu dawki 50 MGy, wybrane materiały GFRP będą spełniać określone minimalne wartości wytrzymałości mechanicznej, elektrycznej i przewodnictwa cieplnego w zakresie temperatur 1,5 – 2 K.”.

Tak sformułowana teza ma charakter **opisowy i jest merytorycznie właściwa. Odzwierciedla ona poprawnie istotę, oraz wynikający z niej zakres recenzowanej rozprawy.**

Doktorant sformułował dwa cele rozprawy (str. 14). Pierwszym z nich jest cel poznawczy (*„analiza mechanizmów degradacji radiacyjnej materiałów GFRP stosowanych w akceleratorach”*), a drugim jest cel użyteczny (*„określenie przydatności wybranych materiałów GFRP do zastosowań w izolacji elektrycznej magnesów wysokopolowych wykonywanych metodą „wind and react”*).

Realizując te cele Doktorant przeprowadził analizę i ocenę stanu wiedzy z zakresu dotyczącego przedmiotu rozprawy oraz zbadał cztery rodzaje próbek z materiałów elektroizolacyjnych, typowanych do zastosowania w magnesach kwadrupolowych akceleratora LHC. Wszystkie próbki były kompozytami zawierającymi wążek w postaci takiej samej tkaniny z włókna szklanego. Każdy rodzaj

próbek był nasycany inną żywicą polimerową, stanowiącą osnowę tych kompozytów. Przedmiotem badań były wybrane właściwości cieplne, mechaniczne i elektryczne tych próbek. Oceniam, że **cele i zakres rozprawy zostały określone właściwie. Są one sformułowane w sposób jasny i zrozumiały.**

3. Układ rozprawy

Recenzowana rozprawa jest pracą naukową, w której podstawowe znaczenie mają badania eksperymentalne. **Tytuł rozprawy jest właściwy i dobrze odzwierciedla zawarte w niej treści.**

Rozprawa składa się z ośmiu rozdziałów, zawierających kolejno: (1) wprowadzenie; (2) cele, tezy i zakres pracy; (3) charakterystykę materiałów badanych; (4) analizę wybranych zjawisk zachodzących pod wpływem napromieniania materiałów polimerowych i wyniki badań mikroskopowych mikrostruktury poszczególnych rodzajów próbek; (5) opis i wyniki badań wytrzymałości przy statycznym rozciąganiu poszczególnych rodzajów próbek, przed i po ich napromienieniu; (6) opis i wyniki badań wytrzymałości dielektrycznej poszczególnych rodzajów próbek, przed i po ich napromienieniu; (7) opis oraz wyniki badań przewodności cieplnej i oporu Kapicy (w zakresie temperatury od 1,5 do 2 K) dwóch rodzajów nienapromienionych próbek (LARP i Mix 71) oraz przedstawienie danych literaturowych dotyczących tych wielkości w pozostałych dwóch rodzajach próbek; (8) podsumowanie i wnioski. Ponadto w skład rozprawy wchodzi: wykaz oznaczeń stosowanych w pracy, streszczenia w języku angielskim i polskim oraz spis literatury. **Układ treści rozprawy jest poprawny, aczkolwiek nie jest typowy dla rozpraw doktorskich z nauk technicznych.** Brak jest tradycyjnie wyodrębnionego przeglądu literatury (analizy aktualnego stanu wiedzy), który został przedstawiony w poszczególnych rozdziałach rozprawy zawierających jednocześnie wyniki badań własnych Doktoranta. Tym samym brak jest zgromadzonych w jednym miejscu wniosków z przeglądu literatury, stanowiących tradycyjnie podstawę do sformułowania celu, tezy i zakresu rozprawy.

Rozprawa składa się z 116 stron i zawiera wykonane starannie 112 rysunków oraz 24 tabele. Cytowana literatura liczy 90 pozycji, przy czym zdecydowaną większość z nich (ponad 93%) stanowią prace obcojęzyczne. **Dobór literatury cytowanej jest poprawny i obejmuje aktualne pozycje znajdujące się w obiegu światowym.** Wartość merytoryczna rozprawy, a w szczególności rozdziału czwartego, byłaby większa, gdyby Doktorant skorzystał z podstawowych prac dotyczących radiacyjnego modyfikowania materiałów polimerowych (np. A. Singh, J. Silverman (Eds.): „Radiation Processing of Polymers”, Hanser, Munich 1992 lub R. Woods, A.K. Pikaev: „Applied Radiation Chemistry: Radiation Processing”, Wiley, New York 1994) gdzie mechanizmy zmian zachodzących w materiałach polimerowych pod wpływem promieniowania elektronowego są przedstawione w sposób kompleksowy.

4. Ocena merytoryczna rozprawy

Modyfikacja magnesów kwadrupolowych, ma na celu zwiększenie świetlistości wiązki w akceleratorze LHC. Zastąpienie dotychczas stosowanego nadprzewodnika w postaci stopu NbTi (z którego wykonywane jest uzwojenie tych magnesów) stopem Nb₃Sn implikuje konieczność zastosowania nowego materiału elektroizolacyjnego tych uzwojeń. Zatem temat i związany z nim zakres prac przedstawionych w rozprawie dotyczy nowej wiedzy naukowej i technicznej. Jest to podstawą do stwierdzenia, że **temat oraz zakres recenzowanej rozprawy mają charakter oryginalny i są określone trafnie pod względem naukowym oraz aplikacyjnym, co zasługuje na wysoką ocenę.**

Analiza aktualnego stanu wiedzy przedstawiona jest w poszczególnych rozdziałach rozprawy. Z tego powodu brak jest wyodrębnionych w jednym miejscu rozprawy wniosków z tej analizy. Analizie poddano 90 prac, głównie anglojęzycznych, stanowiących najważniejsze i aktualne pozycje literatury światowej dotyczącej tematu rozprawy. **Wyniki analizy aktualnego stanu wiedzy zawierają istotne informacje, jakie były niezbędne do właściwego zrealizowania prac prowadzonych w ramach rozprawy.**

Materiały elektroizolacyjne, będące przedmiotem badań eksperymentalnych, zostały opisane w rozdziale 3 rozprawy. Przedstawiono w nim także warunki

sieciowania poszczególnych żywic. Uzasadnienie wyboru poszczególnych materiałów jest zbyt lakoniczne.

Badaniom eksperymentalnym poddano cztery rodzaje materiałów elektroizolacyjnych w postaci kompozytów, których wążek stanowiła ta sama tkanina z włókna szklanego. Osnowę każdego z kompozytów stanowiła inna żywica polimerowa. Przedmiotem badań podstawowych rozprawy było: (a) określenie wytrzymałości mechanicznej przy statycznym rozciąganiu próbek nienapromienionych i napromienionych dawką 50 MGy, (b) określenie wytrzymałości dielektrycznej próbek nienapromienionych i napromienionych dawką 50 MGy oraz (c) określenie przewodności cieplnej i oporu Kapicy dwóch rodzajów (LARP i Mix 71) próbek nienapromienionych. Wykonano także badania SEM struktury materiałowej poszczególnych kompozytów nienapromienionych i napromienionych dawką 50 MGy, głównie w celu oceny ciągłości osnowy (ocena jakości wykonania próbek) i wpływu promieniowania elektronowego na tę strukturę.

Podstawowym wyzwaniem w tych eksperymentach były procedury wykonywania poszczególnych pomiarów, wynikające z warunków eksploatacji uzwojeń magnesów kwadrupolowych LHC. Próbkę napromieniano w ciekłym azocie, co wymagało od Doktoranta skonstruowania i nadzoru nad wykonaniem specjalnego kriostatu oraz budowy odpowiedniego stanowiska badawczego. Także pomiary wytrzymałości mechanicznej przy statycznym rozciąganiu wykonane zostały w ciekłym azocie. Wymagało to odpowiedniego przystosowania stanowiska badawczego do rozciągania próbek badanych oraz odpowiedniego ich napromienienia. Pomiary wytrzymałości dielektrycznej również prowadzono w ciekłym azocie. W tym celu Doktorant zaprojektował i prowadził nadzór nad wykonaniem odpowiedniego stanowiska badawczego przystosowanego do tych badań. Doktorant poprzedził badania przewodności cieplnej i oporu Kapicy analizą teoretyczną zjawisk związanych z tymi wielkościami. W tym przypadku pomiary prowadzone były w nadciekłym helu, co wymagało od Doktoranta przygotowania odpowiedniego stanowiska badawczego, którego jednym z elementów był zmodyfikowany kriostat Claude'a.

Część eksperymentalna rozprawy została wykonana w sposób właściwy. Poprawnie dobrane zostały poszczególne metody badawcze i związana z nimi aparatura badawcza, oraz warunki wykonywania pomiarów.

Rezultaty badań wykonanych przez Doktoranta mają ważne znaczenie poznawcze i użytkuarne. Znaczenie poznawcze tych rezultatów wynika głównie stąd, że dotyczą one nowego obszaru wiedzy, a w szczególności wiedzy o zmianach wybranych właściwości niektórych kompozytów polimerowych eksploatowanych w bardzo niskiej temperaturze i jednocześnie znajdujących się w strefie silnego promieniowania jonizującego. **Wyniki badań stanowią oryginalną nowość naukową, gdyż pozwalają poznać nieznane dotychczas właściwości i warunki eksploatacji badanych kompozytów, użytkowanych w tak trudnych i nietypowych warunkach. Stanowią jednocześnie istotny wkład Doktoranta w rozwój dyscyplin naukowych *budowa i eksploatacja maszyn oraz inżynieria materiałowa.***

Wyniki te mają jednocześnie duże znaczenie użytkuarne gdyż potwierdzają eksperymentalnie możliwość zastosowania materiałów LARP i LONZA CE, jako elektroizolacji uzwojeń nowych magnesów kwadrupolowych akceleratora LHC. Wskazują również na to, że materiały Mix 71 i Mix 271 mogą być stosowane w ekstremalnie niskiej temperaturze, ale nie powinny być narażone na działanie promieniowania jonizującego. Niezależnie od zastosowań w akceleratorze LHC, wyniki badań Doktoranta mogą zainteresować także projektantów i konstruktorów nadprzewodnikowych kabli elektroenergetycznych, co jest jednym z bardzo ważnych i perspektywicznych obszarów elektroenergetyki.

Za istotne osiągnięcia naukowe Doktoranta uznaję:

- Eksperymentalne zweryfikowanie tezy rozprawy doktorskiej, co było zadaniem bardzo trudnym, głównie ze względu na bardzo niską temperaturę, w jakiej przeprowadzone zostały poszczególne badania.
- Skonstruowanie i nadzór nad wykonaniem specjalnego kriostatu, przystosowanego do współpracy z akceleratorem elektronów, umożliwiającego napromienianie próbek znajdujących się w ciekłym azocie.

- Opracowanie sposobu badań wytrzymałości dielektrycznej próbek umieszczonych w ciekłym azocie oraz skonstruowanie i nadzór nad wykonaniem specjalnego stanowiska służącego do zrealizowania tych badań.
- Adaptacja metody membranowej do badań przewodności cieplnej i oporu Kapicy wykonywanych przy użyciu zmodyfikowanego kriostatu Claude'a.
- Przygotowanie i montaż specjalnego stanowiska służącego do badań przewodności cieplnej i oporu Kapicy, a także wykonanie tych badań.

Wartość merytoryczną rozprawy oceniam wysoko, zarówno ze względu na zakres i sposób przeprowadzenia badań, jak i ze względu na uzyskane wyniki. Są one oryginalne i mają istotne znaczenie poznawcze oraz aplikacyjne.

5. Uwagi krytyczne

5.1. Uwagi o charakterze merytorycznym

W rozprawie Doktorant nie ustrzegł się pewnych nieprawidłowości o charakterze merytorycznym, do których zaliczam:

- Brak jest w rozprawie wyodrębnionej analizy aktualnego stanu wiedzy (analizy literatury) z zakresu dotyczącego tematu rozprawy. Analiza ta jest rozproszona w poszczególnych rozdziałach rozprawy.
- Doktorant nie przedstawił jednoznacznie sformułowanych kryteriów doboru materiałów służących do wytworzenia próbek, jak również nie opisał sposobu wykonania tych próbek.
- Tytuły rozdziałów nr 5, 6 i 7 są zbyt ogólne. W rozdziale nr 5 przedstawiono wyniki badań tylko jednej z wielu właściwości mechanicznych (wytrzymałości przy statycznym rozciąganiu). Także rozdział nr 6 poświęcony jest tylko jednej z wielu właściwości elektrycznych (wytrzymałości dielektrycznej), a w rozdziale nr 7 zaprezentowano wyniki badań tylko dwóch z wielu właściwości cieplnych.

- Analiza zjawisk zachodzących w materiałach polimerowych pod wpływem promieniowania elektronowego jest przedstawiona w rozdziale nr 4 zbyt ogólnie.
- W rozdziale nr 4 przedstawiono 24 obrazy SEM, tzn. po 6 obrazów dla każdego rodzaju próbek. Tak duża liczba tych obrazów nie jest potrzebna, gdyż w obrębie danego rodzaju próbek nie zawierają one istotnie różniących się informacji. Wystarczyłoby zatem wybrać 8 charakterystycznych obrazów tzn. po 2 obrazy z każdego rodzaju próbek (obrazy próbek nienapromienionych i napromienionych).
- W rozdziale nr 5 niepotrzebnie przedstawiono obrazy wszystkich zerwanych próbek, gdyż nie różnią się one w istotny sposób.
- Stwierdzenie, że: „zmiany wytrzymałości na rozciąganie spowodowane są skróceniem łańcuchów polimeru i gazowaniem próbek” (str. 65 i dalsze) jest zbyt stanowcze, aczkolwiek wskazane przyczyny zmian tej wytrzymałości są bardzo prawdopodobne. Przecież w rozprawie nie badano zmian średniej masy makrocząsteczek osnowy próbek, co mogłoby być podstawą do takiego stwierdzenia.

Przedstawione wyżej uwagi nie obniżają istotnie wartości merytorycznej recenzowanej rozprawy, jednak ich uwzględnienie w rozprawie spowodowałoby, że jej tekst byłby bardziej przystępny i zrozumiały.

5.2. Uwagi szczegółowe

Nie znalazłem w rozprawie istotnych błędów formalnych i niewiele jest także nieprawidłowości stylistycznych. Występują natomiast pewne nieścisłości i usterki o charakterze językowym, formalnym lub porządkowym, do których zaliczam m.in.:

- Niepoprawne są wyrażenia:
  - ✓ „kabel ściskany naprężeniem 50 MPa (str. 10)”,
  - ✓ „prąd krytyczny 15 kA/mm²” (str. 10) → jest to: „krytyczna gęstość prądu elektrycznego”,

- ✓ „puchnięcie polimerów” (str. 36 i dalsze) → należy stosować wyrażenie: „pęcznienie polimeru”,
  - ✓ „zastosowanie kąpeli azotowej od początku promieniowania...” (str. 52),
  - ✓ „metoda cięcia waterjet” (rys. 5.2.1 i str. 53) → powinno być; „cięcie strumieniem wody”,
  - ✓ „spompowanie izolacji próżniowej”.
- W stosunku do materiału próbek należy używać nazwy *kompozyt*. W wielu przypadkach Doktorant stosuje nieprawidłowo nazwę *laminat* (str 15 i dalsze).
  - W podpisach rys. 3.2.1 – 3.2.5 wprowadzone są nazwy angielskie.
  - W tabeli 3.3.1 mylnie użyta jest nazwa *matryca*. Jest to przecież synonim nazwy *osnowa*, także występującej w tej tabeli.
  - W rozprawie nie występuje rys. 4.2 na który powołuje się Doktorant na str. 29.
  - W opisie rys. 6.6.1 niewłaściwa jest nazwa CE-Epoxy (wszędzie w tekście rozprawy stosowana jest nazwa LONZA CE).
  - Zdanie: „Przygotowanie do pomiarów w temperaturze 1,5 K przedstawia rys 7.4.2.” (str. 97) nie jest zgodne z treścią tego rysunku i z jego podpisem.
  - Rysunki o numerach 7.5.6 i 7.5.7, przywołane na stronie 101, nie występują w tekście rozprawy. Także numeracja tabeli 7.5.5 jest niezgodna z zasadą numerowania tabel w rozprawie (powinno być: „Tab. 7.6.2”).
  - Wśród wykresów znajdujących się na rys. 7.6.6 brak jest wykresu zawierającego znaczniki odpowiadające znacznikowi ♦ który jest przypisany do próbek LARP, natomiast występuje wykres zawierający znaczniki ● które nie są przypisane do żadnej z próbek badanych.

Przedstawione wyżej nieprawidłowości nie obniżają w znaczącym stopniu wartości merytorycznej rozprawy, ale wskazują na konieczność zachowania przez Doktoranta większej dyscypliny podczas przygotowywania prac naukowych oraz bardziej wnikliwego ich sprawdzania.

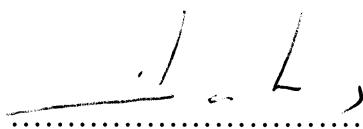
6. Wniosek końcowy

Podstawowym warunkiem właściwej realizacji celów rozprawy było staranne przeprowadzenie badań eksperymentalnych oraz wnikliwa analiza uzyskanych wyników. Wymagało to od Doktoranta dużej wiedzy z zakresu: (a) zjawisk fizycznych i chemicznych występujących w czasie eksploatacji materiałów polimerowych w akceleratorze LHC, (b) sposobów prowadzenia badań właściwości materiałów polimerowych w bardzo niskiej temperaturze, (c) zasad konstruowania i wykonywania aparatury stosowanej w tych badaniach. Wymagało to także dużych umiejętności eksperymentatorskich i konstruktorskich, w tym doboru odpowiednich warunków badania próbek w bardzo niskiej temperaturze oraz skonstruowania i nadzoru nad wykonaniem specjalnych stanowisk służących do przeprowadzenia tych badań. **Według mojej oceny Doktorant spełnił te wymagania w stopniu właściwym.**

Recenzowana rozprawa doktorska ma charakter **oryginalnej pracy naukowej, zawierającej ważne elementy poznawcze**. Została ona wykonana i przedstawiona zgodnie z metodologią prowadzenia oraz prezentowania prac naukowych. **Wyniki badań przedstawione w rozprawie stanowią ważny wkład Doktoranta w rozwój dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn*, w zakresie dotyczącym konstrukcji i eksploatacji magnesów kwadrupolowych oraz budowy nowych urządzeń badawczych, a także w rozwój dyscypliny naukowej *inżynieria materiałowa*, w zakresie dotyczącym nowych materiałów elektroizolacyjnych przeznaczonych do eksploatacji w bardzo niskiej temperaturze i narażonych na destrukcyjne działanie promieniowania elektronowego**. Sposób przeprowadzenia badań, osiągnięte wyniki oraz forma ich przedstawienia świadczą o dojrzałości naukowej Doktoranta, posiadaniu przez Niego ogólnej wiedzy naukowej z zakresu szeroko pojętej budowy i eksploatacji maszyn, a także o dobrym przygotowaniu do samodzielnego prowadzenia badań naukowych.

Na podstawie szczegółowej analizy przedłożonej mi do recenzji rozprawy doktorskiej Pana mgr. inż. Piotra Bogdana pt.: „Degradacja własności cieplnych, mechanicznych i elektrycznych izolacji kabli i cewek nadprzewodnikowych magnesów stosowanych w akceleratorach” stwierdzam, że **rozprawa ta spełnia warunki** określone w ustawie z *dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych*

i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z dnia 16 marca 2003 r., poz. 595 - gdyż w niniejszym postępowaniu nadal obowiązuje ta ustawa na podstawie art. 33 ust.1 ustawy z dnia 18 marca 2011 r. o zmianie ustawy - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki oraz o zmianie niektórych innych ustaw – Dz. U. z 2011 r., nr 84, poz. 455), w tym także warunki określone w art.13 tej ustawy. Na tej podstawie przedkładam wniosek o dopuszczenie Pana mgr. inż. Piotra Bogdana, po spełnieniu pozostałych wymogów, do publicznej obrony recenzowanej rozprawy.

.....

/Prof. dr hab. inż. Marian Żenkiewicz/